

Zaaknummer 18.256

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 21 januari 2019 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellante

welk beroep was gericht tegen

de beslissing d.d. 27 augustus 2018 van de examinatoren van de faculteit Rotterdam School of Management (RSM) inzake de vaststelling van het cijfer (7.0) voor de masterscriptie, hierna verweerders.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft bij e-mail van 9 september 2018 beroep ingesteld tegen de beslissing van 27 augustus 2018, waarin aan haar is medegedeeld dat zij het cijfer 7.0 heeft behaald voor haar masterscriptie. Op 10 oktober 2018 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 21 januari 2019. Appellante is ter zitting verschenen. Verweerders hebben zich laten vertegenwoordigen door (voorzitter examencommissie RSM) en (secretaris examencommissie RSM). Voorts zijn verschenen (scriptiebegeleidster) en (tweede lezer).

II. Motivering

1. Appellante is in het studiejaar 2017-2018 begonnen met de masteropleiding Master of Business Information Management. Appellante heeft op 15 augustus 2018 haar masterscriptie verdedigd waarbij de masterscriptie van appellante werd beoordeeld met een 7.0. Tegen deze beoordeling heeft appellante beroep aangetekend.

Appellante voert -kort samengevat- aan dat het cijfer onvoldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en dat de scriptiebegeleidster en tweede lezer onzorgvuldig hebben gehandeld gedurende het begeleidingsproces.

Appellante geeft aan dat zij een conceptversie van de masterscriptie in juni 2018 heeft ingeleverd en dat haar conceptversie goed genoeg werd bevonden door zowel de scriptiebegeleidster als de toenmalige tweede lezer om een verdediging in te plannen. Appellante betoogt dat zij de indruk heeft gekregen van de scriptiebegeleidster dat haar conceptversie beoordeeld zou worden met een 7.5 – 8.0. Dat zou voor appellante de reden zijn geweest om haar masterscriptie nog niet in te leveren en de masterscriptie te verbeteren met als doel het behalen van het *judicium cum laude*.

Appellante is van mening dat de vervanging van haar tweede lezer – het contract van haar toenmalige tweede lezer liep gedurende het scriptietraject af – een negatieve invloed heeft gehad op het cijfer van de masterscriptie. Volgens appellante heeft de tweede lezer de reputatie dat hij negatief staat tegenover kwalitatief onderzoek zoals het scriptieonderzoek van appellante. Ook zou hij volgens appellante feedback hebben geleverd die het fundament van haar masterscriptie zou raken. Appellante is van mening dat een andere tweede lezer haar masterscriptie met een hoger cijfer zou hebben beoordeeld.

Appellante voert aan dat het behalen van het cijfer 7.0 grote gevolgen heeft voor haar loopbaan; appellante kan het *judicium cum laude* niet meer behalen, maar ook is haar gewogen gemiddelde gezakt waardoor zij naar zeggen geen kans meer maakt op een baan bij de grote consultancykantoren.

2. Verweerders stellen zich -kort samengevat- op het standpunt dat de beoordeling van de masterscriptie zorgvuldig tot stand is gekomen. Dat appellante de keuze heeft gemaakt om haar conceptversie te verbeteren om te streven naar het *judicium cum laude* is volgens verweerders een persoonlijke keuze geweest van appellante. Verweerders geven aan dat appellante constant vroeg om een indicatie van het cijfer en dat verweerders hebben benadrukt dat het cijfer slechts kan worden vastgesteld op basis van de eindversie van de scriptie en de verdediging en niet op basis van een conceptversie. Wel hebben verweerders appellante geïnformeerd dat het niet realistisch is om met de ingeleverde conceptversie het cijfer 8.5 te behalen, het resultaat dat appellante nodig had voor het *judicium cum laude*. Verder bestrijden verweerders met klem dat de tweede lezer negatief tegenover kwalitatief onderzoek staat en/of dat de feedback die door de tweede lezer is gegeven het fundament van haar scriptieonderzoek raakte.

Volgens verweerders zijn er geen aanknopingspunten om aan te nemen dat gedurende het begeleidingsproces onzorgvuldig is gehandeld door verweerders en/of dat het cijfer onzorgvuldig tot stand is gekomen.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college stelt voorop dat de beoordeling van een scriptie een exclusieve bevoegdheid is van de daarvoor door de examencommissie aangewezen examinatoren. De beoordelingsbeslissing van de examinatoren – aan de scriptie van appellante werd het cijfer 7,0 toegekend - kan slechts marginaal door het college worden getoetst. Het college heeft na te gaan of de examinatoren in redelijkheid tot het gegeven oordeel hebben kunnen komen zonder in strijd te komen met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel.

Niet is weersproken dat appellante gedurende het begeleidingsproces op verschillende momenten feedback heeft gehad. Het college is van oordeel dat met de door verweerder overgelegde stukken de totstandkoming van het resultaat van de scriptie deugdelijk is gemotiveerd. Het college is van oordeel dat de examinatoren voldoende hebben beargumenteerd en inzichtelijk hebben gemaakt waarom aan appellante het toegekende cijfer is verstrekt. In hetgeen appellante heeft aangevoerd ziet het college daarom geen aanleiding voor het oordeel dat bij de totstandkoming van het cijfer onzorgvuldig zou zijn gehandeld.

Met betrekking tot het begeleidingsproces merkt het college op het ongelukkig is dat in het laatste stadium van de begeleiding een wisseling plaats van de tweede lezer heeft gevonden. Het college is desalniettemin van oordeel dat appellante niet aan heeft kunnen tonen dat deze wisseling van invloed is geweest op de totstandkoming van het cijfer. In hetgeen appellante heeft aangevoerd ziet het college geen aanleiding voor het oordeel dat bij de beoordeling van de scriptie onzorgvuldig is gehandeld. Voor de twijfel die appellante lijkt te hebben bij de objectiviteit van de tweede lezer vanwege het kwalitatieve onderzoek van appellante, stelt het college vast dat dit uitsluitend is gebaseerd op vermoedens. Appellante heeft geen concrete aanknopingspunten naar voren gebracht op grond waarvan twijfel kan bestaan dat de beoordeling niet op basis van objectieve maatstaven tot stand is gekomen.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Tegen deze uitspraak kan een betrokkene binnen zes weken met ingang van de dag na die waarop deze uitspraak is bekend gemaakt beroep instellen bij het college van beroep voor het hoger onderwijs te Den Haag